

НАДА

У доба промена, свет остаје на онима што стално уче, док научени увиђају да су сјајно опремљени за живот у свету који више не постоји.

ТИ СИ 'ГОСПОДАР СВОЈЕ СУДБИНЕ, КАПЕТАН СВОЈЕ ДУШЕ'

Особа која престане да учи само зато што је завршила школу, заувек је безнадежно осуђена на осредњост, без обзира на то чиме се бави. Пут успеха јесте пут континуираног стицања знања. Мисли су ствари, и то моћне ствари, када су удружене с јасном намером, истрајношћу и горућом жељом за њиховим претварањем у богатство или друга материјална добра. Пре него што постигне успех, већина људи сигурно ће се сусрести с многим привременим поразима и можда с неким губицима. Када се суочите с поразом, најлакше и најлогичније је одустати. То је управо оно што већина људи уради. Неуспех је преварант с изоштреним осећајем за иронију и препреденост. Највише ужива да саплете неког када је успех скоро надобхват руке. А шта је с особом које нема ни времена ни воље да проучи неуспех у потрази за сазнањем које би је водило ка успеху? Где и како та особа да научи уметност претварања пораза у степенице ка прилици? Одговор који можда тражите на питање које вас је подстакло да се замислите над необичношћу живота, може бити нађен у вашем уму, у виду неке идеје, плана или циља који ће вам можда пасти на памет баш док читате овај материјал.

Једна добра идеја чини све што је потребно да би се постигао успех. Када богатство почне да пристиже, оно долази толико брзо и у толико великим количинама да се човек запита где се скривало свих ових неуспешних година. Када почнете да мислите и богатите се, приметите да богатство почиње са стањем ума, с јасним циљем, с мало или нимало напорног рада. Ви и свака друга особа требало би да пожелите да сазнате како стећи стање ума које ће привући богатство.

Једна од главних слабости човечанства јесте претерана блиског просечног човека с речју 'немогуће'. Она зна сва правила које НЕ функционишу. Он зна све оно што НЕ МОЖЕ бити урађено.

Успех долази онима који постану УБЕЂЕНИ У УСПЕХ. Неуспех долази онима који равнодушно дозвољавају себи да постану УБЕЂЕНИ У НЕУСПЕХ. Друга слабост великог броја људи јесте навика мерења свега и свакога према сопственим мерилима и веровањима. Они не могу да мисле терминима богатства, зато што су њихове навике размишљања укорењене у сиромаштву, оскудици, беди, пропасти и поразу.

Када је енглески песник В.Е. Хенли написао пророчке стихове: 'Ја сам господар своје судбине, ја сам капетан своје душе', требало је да нас обавести да смо господари своје душе и капетани своје судбине зато што

имамо моћ да контролишемо своје мисли. Требало је да нам каже да етар у коме ова мала земља лебди, у коме се крећемо и постојимо, облик енергије која се креће невероватно високом учесталашћу вибрација и да је тај етар испуњен обликом универзалне моћи која се прилагођава природи наших мисли и утиче на нас, природним путем, да претварамо своје мисли у њихов физички еквивалент. Да нам је песник рекао ову велику истину, ми бисмо знали зашто смо господари своје судбине и капетани своје душе. Требало је да нам каже и нагласи да ова моћ не покушава да разликује деструктивне и конструктивне мисли, да ће нас нагнати да преведемо у физичку стварност и мисли о сиромаштву, истом брзином као што ће утицати на нас да се понашамо у складу с мислима о богатству. Такође, требало је да нам каже да наши мозгови постају намагнетисани преовлађујућим мислима које држимо у уму, и да нам, на начин који никоме није познат, ови 'магнети' привлаче силе, људе и животне околности који су у складу с природом наших преовлађујућих мисли.

Требало је да нам каже да пре него што стекнемо богатство у великом изобиљу, морамо да намагнетишемо своје мисли снажном жељом за богатством, да морамо постати свесни новца док нас жеља за новцем не наведе да створимо коначне планове како да га стекнемо. Међутим, пошто је песник а не филозоф, Хенли се задовољио изношењем велике истине у песничкој форми, препуштајући каснијим нараштајима да сами тумаче филозофско значење његових речи.

ПОШТЕНИ И ИСКРЕНИ ПРЕМА СЕБИ

Наш највећи проблем је да научимо да будемо поштени и искрени према себи. Врло лако можемо заваравати сами себе јер смо несавршени људи. Примера ради, Исусу је рекао хришћанима у Лаодикији да су заваравали себе мислећи да су богати, док су у духовном смислу у ствари били 'сиромашни, слепи и голи', што је заиста било жалосно стање. (Откривење 3,17)

Заваравајући сами себе само су погоршали ситуацију.

Можда се сећамо упозорења које је записао ученик Јаков: 'Ако неко мисли да је побожан, а не обуздава свој језик, него обмањује своје срце, његово обожавање је узалудно' (Јаков 1,26). Ако милимо да ће Бог и даље

прихватити нашу службу иако

злоупотребљавамо свој језик, ми у ствари само заваравамо себе. Оно што чинимо за

Бога је узалудно и ништа не вреди. Шта ће нам помоћи да се тако нешто не догоди?

У контексту стиха који смо поменули, истину из Божје речи Јаков упоређује са огледалом.

Он нам саветује да се удубимо у Божји

савршени закон и да се у складу с тим мењамо (Јаков 1,23-25). Библија нам може помоћи да

будемо поштени и искрени према себи и да схватимо шта треба да радимо како бисмо се

поправили (Тужбалице 3,40; Агеј 1,5). Такође

се можемо молити Богу и тражити од њега да нас испита и да нам тако помогне да

препознамо код себе неке озбиљне мане и да их отклонимо (Псалом 139, 23.24).

Непоштење је подмукла слабост и на њега треба да гледамо исто као и наш небески

Отац. Пословице 3,32 кажу: 'Јер је Господу одвратан покварен човек, а близак је с

честитима.' Бог нам може помоћи да размишљамо као што он размишља и да видимо себе онако како нас он види. Сетимо се да је Павле рекао: 'Ми желимо да поштено поступамо.' Сада не можемо бити савршени, али сигурно искрено желимо и заиста се трудимо да будемо поштени. Нема у животу много ствари које су вредније од тога да смо на добром гласу као поштене и поуздане особе. И замисли само - сви могу бити на таквом гласу. То не зависи од тога да ли си талентован, богат, да ли добро изгледаш, из какве средине потичеш, нити од било ког другог фактора који је ван твоје контроле. Међутим, многи нису успели да стекну добар глас. Он је заиста права реткост (Михеј 7,2). Неки ће ти се можда смејати што си поштен, али други ће ценити твоје поштење и наградиће те својим поверењем и поштовањем. Многим верницима поштење користи и у финансијском погледу. Сачували су своје радно место док су непоштени радници добили отказ, или су пронашли посао тамо где се баш траже поштени радници.

Било да имаш слично искуство или не, видећеш да ти поштење још више користи. Имаћеш чисту савест. Павле је написао: 'Ми смо уверени да имамо чисту (поштenu) савест' (Јеврејима 13,18). Сем тога, наш брижни небески Отац никада неће превидети наше поштење јер он воли поштене људе (Псалом 15,1.2; Пословице 22,1). Поштење ће ти помоћи да останеш под окриљем Божје љубави, а веће награде од тога нема.

КАКО ДА УЖИВАМО У ОНОМЕ ШТО РАДИМО

Желимо да нађемо задовољство и извесну меру ужитака у свом послу, али то може бити веома тешко ако радимо нешто што нам се у суштини не свиђа. Шта нам може помоћи да и под таквим околностима уживамо у послу који обављамо?

Позитиван став

Своје околности не можемо увек променити, али став можемо. Позитиван став према послу можемо развити ако дубоко размишљамо о Божјем гледишту. Примера ради, ако си поглавар породице размишљај о чињеници да ти посао, иако можда није баш толико занимљив, омогућује да помириш материјалне потребе чланова своје породице. То што водиш бригу о њима није мала ствар у Божјим очима. Божја Реч каже да је онај који се не брине за своју породицу 'гори од неверника' (1.Тимотеју 5,8). Размишљање о томе да ти посао омогућује да постигнеш циљ, наиме да испуниш одговорности које ти је дао Бог, може ти помоћи да у свом послу нађеш извесну меру задовољства и смисла, што твојим сарадницима можда не полази за руком.

Марљивост и поштење

За нас лично може бити веома корисно ако напорно радимо и учимо како да свој посао обављамо на најбољи могући начин. Многи послодавци веома цене вредне и веште раднике (Пословице 12,24; 22,29). Као прави верници, на свом радном месту такође морамо бити поштени, што значи да не смемо красти новац, ствари или време (Ефесцима 4,28). Исплати се бити поштен. Радник који је познат по поштењу обично ужива поверење

других. И без обзира на то да ли послодавац запажа да напорно радимо или то измиче његовој пажњи, можемо имати осећај задовољства који нам доноси 'чиста савест' и сазнање да смо угодили Богу ког волимо (Јеврејима 13,18; Колошанима 3,22-24). *Добро понашање које доноси част Богу* Други ће сигурно приметити да се на радном месту понашамо као узорни хришћани. До чега ће то довести? Својим понашањем ћемо 'украсити учење нашег Спаситеља, Бога' (Титу 2,9.10). Захваљујући томе, други можда неће имати одбојан став према нашој религији, већ ће чак бити привучени таквом начину живота. Замисли само како би се осећао ако би се због твог доброг примера неки твој колега заинтересовао за поруку Писма? И што је најважније, размисли о седећем: Шта би нас могло више усрећити од сазнања да својим добрим понашањем славимо Бога и радујемо његово срце? (Пословице 27,11; 1.Петрова 2,12).

УСМЕРИ ПАЖЊУ

Да би постао прави Христов следбеник, мораш да пазиш како размишљаш. Сатана добро зна како да наведе људе да се препусте негативном размишљању, песимизму, сумњама и очају (Ефесцима 2,2). Такво размишљање је за једног Божијег слугу опасно исто колико је и за једну брвнару опасно ако дрво почне да трули. На срећу, Бог нам пружа неопходно одбрамбено средство, наиме наду. Писмо спомиње различите духовне ратне опреме која нам је потребна у борби против Сатане и овог света. Важан део те опреме је кацига, то јесте 'нада у спасење' (1.Солуњанима 5,8). У библијска

времена војник је знао да неће дуго издржати без кациге. Она је обично била од неког метала и носила се преко капе од филца или коже. Већина удараца није наносила велике повреде јер се одбијала о кацигу. Као што кацига штити главу, тако нада штити наш ум и наше мисли. Када је реч о очувању наде, Исус је оставио најбољи пример. Сетимо се шта је све претрпео последње ноћи свог живота на земљи. Близак пријатељ га је издао због новца. Други је порекао да га уопште и познаје. Остали су га напустили и побегли. Његови сународници су се окренули против њега и чак су тражили да га римски војници погубе. Слободно можемо рећи да је Исус био у тако тешким кушњама у каквим се ми никада нећемо наћи. Шта му је помогло да све то издржи? Одговор налазимо у Јеврејима 12,2: 'Због радости која је стајала пред њим поднео је крст не марећи за срамоту и сео је с десне стране Божјег престола.' Исус никада није изгубио из вида 'радост која је стајала пред њим'. И ми треба да размишљамо о нади коју имамо. И пред нама стоји радост. Бог жели да постигнемо већу слободу него што уопштено можемо и замислити. А такву слободу можемо постићи само ако смо послушни. Зар онда није вредно да уложимо сав свој труд да бисмо већ сада из дана у дан били послушни Богу? Зато се изграђујемо на својој најсветијој вери да бисмо се у сву вечност одржали у Божјој љубави.